

אלו טרפות פרק שלישי חולין

נד.

עין משפט נר מצוה

קב א ב מיי פיה מהל
שמיטה הל"ח והל"י
סמו עין סג טושיע יו"ד
סי ט פני טו:
קבא ג מיי פ"ג מהל
שמיטה הל"טו
סמו עין ויברך אלפס פרק
עני דמילתין דף רסא:
קבב ד ה מיי פ"ח מהל
טושיע יו"ד סי כד
סמו ית ויברך אלפס סט:
קבב ו מיי פ"ח מהל
שמיטה הלכה כו
יפ"י הלכה יב סמו עין
סג טושיע יו"ד סי מד
סי:
קבד ז מיי פ"ג מהל
שמיטה הלכה כג
סמו עין סג טושיע יו"ד
סי לד פני ז:
קבה ח מיי פ"ח מהל
כד טושיע שם
פני ז:
קבב ט מיי פ"ח מהל
טושיע שם פני ז:
קבו י מיי פ"ו מהל
שמיטה הלכה ד
סמו עין טושיע יו"ד סי
סי לד פני ז:
קבב ח מיי פ"ח מהל
שמיטה הלכה טושיע
סמו עין טושיע יו"ד סי
סי:
קבז א מיי פ"ח מהל
שמיטה הלכה טושיע
סמו עין טושיע יו"ד סי
סי:
קבז ב מיי פ"ח מהל
שמיטה הלכה טושיע
סמו עין טושיע יו"ד סי
סי:
קבז ג מיי פ"ח מהל
שמיטה הלכה טושיע
סמו עין טושיע יו"ד סי
סי:
קבז ד מיי פ"ח מהל
שמיטה הלכה טושיע
סמו עין טושיע יו"ד סי
סי:
קבז ה מיי פ"ח מהל
שמיטה הלכה טושיע
סמו עין טושיע יו"ד סי
סי:
קבז ו מיי פ"ח מהל
שמיטה הלכה טושיע
סמו עין טושיע יו"ד סי
סי:
קבז ז מיי פ"ח מהל
שמיטה הלכה טושיע
סמו עין טושיע יו"ד סי
סי:
קבז ח מיי פ"ח מהל
שמיטה הלכה טושיע
סמו עין טושיע יו"ד סי
סי:
קבז ט מיי פ"ח מהל
שמיטה הלכה טושיע
סמו עין טושיע יו"ד סי
סי:
קבז י מיי פ"ח מהל
שמיטה הלכה טושיע
סמו עין טושיע יו"ד סי
סי:

וושט נקובטו כמשהו. תנן (לעיל דף מב.) הלך לרוסו נמי פשיטא
לי דזמשהו: קנה נקובטו ככאיסר. תנן [לקמן]: דרוסו כמשהו. רוחב
לריץ (להלדים): אחד זה ואחד זה. וושט וקנה לרוסו כמשהו:
מאי טעמא זיהרא מיקלא קלי ואזיל גרסינן: מורי זה רב. רב היה
רגיל להרוס שזריכה בדיקה מכפא
ועד אטמא: כפא ידא. של יד
דהיינו עכס רחבה של כתף אשפלדוין
זלע"ז: עד אטמא. הירך דהיינו
כנגד בני מעיים דריאה וכבד נמי
מיקרו בני מעיים לקמן (דף נ:ו) גבי
נחמרו בני מעיה: כפא דמוחא. כף
הגולגולת דהיינו כל החלל וקף כנגד
הסימנים: מנו רב ומנו רב. מי
הוא זה רב שאומרים לפניו כל שעה:
ולא נהירא ליה. אין אתה זכור מי
הוא והלא ראייתו קודם שהלך לבבול
שהיה משמש את הנשיא: זישיבה.
הוא היה יושב ואני עומד שהיה חשוד
ממני: ומאן גבר. כמה הוא גדול:
ככולא. כמורה ובחסדיות: פסח ר"ל
ואמר. נהירא לי זכור הוא לטוב:
שמוטה ושחטה. נמלאת גרגרת
שמוטה ושחטה ואין ידוע אם קודם
שמיטה נשמוטה: כשרה. שאם
נשמוטה תחלה היטה יורדת למטה
ושזב אינה נשחטת: ויקף. יחכנה
במקום אחר אם דומין מראיהן של
חמלים טרפה דהואיל דומין י"ל שאף
חמך הראשון לאחר עיקור נעשה:
עז שמעסא. זריש פירקין (דף
מב.): רישא: ליד. מחו. לחימתא:
בגידא דנשיא. סבכתיס או במקל:
דשך מרובתיה. שפסך
מקומו מור שבכתיס אליה
שהוא חמוץ ט. ולקמן
מקיים והוא דלעילוי בני
(שם).

רבינו גרשום
אי נימא מכפא דידא כו'
פליגא בלשון כנפן. מכפא
דמוחא עד אטמא כיומב
כל הוצאר כולו מן הרוחב
ועד הירך (כ"ו ה"ה)
לר' רב ור' חייא כיומב
שהיו אומר לר' שמוטה
ושחטה כשרה כלומר
שחט את הבהמה לאחר
שחיטה נמצאת הגרגרת
שנשמוטה ממקומה כיון
שחיטה כשרה כיומב דאי
נשמוטה ממקומה קודם
שחיטה לא היה יכול
לשחטה. ור' יוחנן אמר
יביא בהמה אחת ויקור
כלומר יביא בהמה אחת
וישמוטה לאחר שחיטה
וידמה לו אם דומה אם
לא. אמר רב נחמן לא שנו
אלא שלא תפס בסימנין
ושחט דאי דאמריי אי
אפשר לשמוטה שחיטה
שחטה אבל תפס בסימנין
ושחט אפשר לשמוטה
שחיטה שחטה וטרפה:
רישבא. צייד: ואי

אילימא כפא דידא היינו כנגד בני מעיים. פירש הקונטרס
כפא דידא עלס רחב של כתף שקורין אשפלדוין זלע"ז
עד אטמא הירך דהיינו כנגד בני מעיים דריאה וכבד נמי מיקרו
בני מעיים לקמן (דף נ:ו) גבי נחמרו בני מעיים וקשה לפירושו דנהי
זלע"ז משהו זכרימא הוה בכלל בני
מעיים זלע"ז אמוראי לא הוה בכלל
דמאמר אמומר נפולה שאמרו לריכה
בדיקה כנגד בני מעיה ומר וזוטרא
מוסיף כנגד כל החלל משמע דלא
מיקרי בני מעיים אלס כרס ודקין
ואתמא מר וזוטרא לאוסופי עד כנגד
הדפנות כגון ריאה ולב וכבד
וקורקבן וזתר הכי (דף נא:.) גבי נפולה
נגד הסימנין מאי ואמר ליה רב אשי
דקשין הן אלס נפילה וכן לעיל (דף
נב:) דקאמר שמואל דרוסה שאמרו
לריכה בדיקה כנגד בני מעיים ואח"כ
מוסיף רב חנן בר רבא משמיה דרב
כל החלל ונראה דכפא דידא דהכא
זאוסוף כפא דידא עד אטמא דאין
בכלל זה אלס כרס ודקין ולהכי פריך
היינו כנגד בני מעיים והא דלא משני
מתחלת כפא שזא למוסיף אף ריאה
וכבד משום דמשמע ליה כפא סוף
החלל וגם נראה ליה למנקט כנגד כל
החלל וגם נראה ליה למימר מכפא
דמוחא כדשמעינן ליה לרב לעיל (שם)
דקאמר לריכה בדיקה נגד כל החלל
ואפילו כסמינני "ביא יקיה.
יחמך סימנין וכו' עלמס ששחט במקום
אחר אם דומה מראיהן של חמלים
טרפה דהואיל דומין י"ל שאף חמך
הראשון אחר עיקור נעשה וההיא
דפ"ב (לעיל מב.) לשחט את הושט
ונמלאת גרגרת שמוטה זה היה מעשה
ואמרו כל ספק שמיטה פסולה אין
יכול להקוף עד ידי שחיטה הושט
עדיין במקום אחר דממה נפשך לא
יהו דומין החמוצין זה לזה אפילו
נשמוטה הגרגרת קודם שמיטה דאומה
שעה היה עדיין חיות בושט ועשוי
אין בו חיות כלל וא"ת ויביא עוף
אחר ושחטו זה את הושט ואח"כ
ישמוט את הגרגרת ויראה אם מראיהן
של השמוטות הללו שזין וי"ל דאין
מקיפין אלס זאומה עוף עלמנו או
זאומה הבהמה עלמנה ולמאי דגרסינן
כאן בספריס יציא זבהמה אחרת
ויקוף קשה: וא"ל בשרות בבהמה.
כולהו לריכי כדפרישנא זריש פירקין
(דף מב.) ד"ב (יקב ט.) (שיך לע"ב)
וחזיייה לדרב מתנא דאחיה בזה
הבבלי מ"מ דמיא זנבויי.
וא"ת דהכא משמע זין לרי"ל זין לרי"ל
ללא מרבינן זבה הכלל אלא כדמיל להנך
דמתמינן ואם כן ההיא לריכש בר
פפא דלקתה זכוליא אחת היכי אחיה
האמר זריש פירקין (לעיל מג.) דלעולא
דלמר ח' טרפות מנו חמלים דאחי
למעוטי לריכש בר פפא דלא דמא
וי"ל דכבר רכיש דמרבינן זבה הכלל
אע"ג דלא דמי ורבי יוחנן ור"ל פליגי

עליה כמו עולא א"י סבר כ"ל דאלו כשרות דוקא ואחיה מאלו כשרות
כי היכי דאחי דרב מתנא לרי"ל אע"ג דלא אחיה זבה הכלל וא"ת
ואחיה מוקי תלמודא פלוגייהו דכרב מתנא לוקמה דלריכש דרבי
יוחנן סבר חזייה לריכש דאחיה זבה הכלל ואע"ג דלא דמיל דאחי
טרפות למעוטי ור"ל סבר דחזייה לריכש דלא אחיה זבה הכלל משום
טרפות טרפה וי"ל דקיים ליה למסדר הש"ס דפליגי דכרב מתנא:

שמים אם צידי אדם: בגולה. שניטל עורה או מחמת שחין או מחמת
מלאכה ולא נשתייר כלום. ובגמ' (שם) מפרש כמה ישאר מן העור ותהא
כשרה: גב' כל היכא דתני אלו מיעוטא משמע אלו ומו לא: סנא
טרפות. חשביניהו לטרפות: וסנא זה הכלל לאחיי הך דלא תננהו:
וחזייה
דלא דמיל ותני אלו כשרות למימר דהני הוא דכשרות הא לריכש בר פפא טרפה וי"ל דקיים ליה למסדר הש"ס דפליגי דכרב מתנא:

(א) נראה דל"ל שישמח את רבי
רבנן חילומר סהיה לומר
ללא רבי ור"ת.